

2. Про затвердження Порядку нарахування кредитів ЄКТС за результатами професійного навчання: наказ НАДС від 12.12.2019 р. URL: <file:///C:/Users/pc/Desktop/A1.pdf> (дата звернення: 20.04.2021 р.).
3. Про затвердження положень про прийом, стажування в органах державної влади і органах місцевого самоврядування слухачів Національної академії державного управління при Президентові України, а також переліку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, в яких проводиться стажування слухачів Національної академії: Постанова КМУ від 01.04.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/255-2013-%D0%BF> (дата звернення: 20.04.2021 р.).
4. Про затвердження Порядку прийому та навчання за освітньо-професійною програмою підготовки магістрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування»: Постанова КМУ від 29.07.2009 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/789-2009-%D0%BF>. (дата звернення: 20.04.2021 р.).

Ключові слова: державний службовець, підвищення кваліфікації, проходження державної служби, самоосвіта, стажування.

Ключевые слова: государственный служащий, повышение квалификации, прохождения государственной службы, самообразование, стажировка.

Key words: civil servant, advanced training, civil service, self-education, internship.

ЛАТКОВСЬКА ТАМАРА АНАТОЛІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
завідувач кафедри конституційного, адміністративного
та фінансового права Чернівецького юридичного інституту,
доктор юридичних наук, професор*

ФІНАНSOVA ІНКЛЮЗІЯ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ДОБРОБУТУ НАСЕЛЕННЯ

Фінансова інклюдія, поряд із фінансовою стабільністю, стає однією з основних цілей державного регулювання фінансового сектору в багатьох країнах світу. Вона створює можливості для інклюдивного економічного зростання та підвищення загального добробуту країни та її громадян. Залучення до активного фінансового життя широкого кола різних суб'єктів, надає можливість формувати, оптимізувати та нарощувати ресурсну базу фінансових установ, посилювати прозорість фінансових потоків. Підвищення фінансової інклюдії позитивно впливає як на життя кожного громадянина, так і на економіку країни в цілому. Сприяючи збільшенню припливу іноземних інвестицій та зростанню малого і середнього бізнесу, фінансова інклюдія знижує рівень корупції, підвищує соціальну стабільність, матеріальний добробут, спрямовує заощадження в інвестиції, позитивно впливаючи на національну безпеку.

Відповідаючи на питання : чому так важлива фінансова інклюзивність? – відмітимо те, що фінанси – це паливо економіки. Чим краще буде працювати фінансова система і чим більше громадян будуть в неї залучені, тим краще працюватиме економіка країни. Сьогодні важливим стає питання включення населення в фінансову систему країни та підвищення доступності фінансових послуг. При цьому чим активніше населення країни користується фінансовими послугами, тим вище рівень добробуту її громадян і якість їх життя.

Рівень фінансової інклюзії у світі стрімко зростає, однак потрібно відмітити, що успіхи в цьому напрямку окремих країн суттєво різняться. Яскравим прикладом служать Скандинавські країни – Данія, Норвегія, Швеція, які стабільно лідирують в рейтингах найбагатших і щасливих країн Європи. Рівень фінансової інклюзії (включеності всіх верств населення у фінансову систему) в цих державах досягає 100%. Такий же показник і у Нідерландів і практично такий же (98%) – у Австрії та Британії. Адже підвищення рівня фінансової інклюзії стимулює зростання внутрішнього валового продукту і приплив іноземних інвестицій.

Слід відмітити те, що фінансова інклюзія і фінансова грамотність є нерозривними. Без фінансової грамотності людина не може сповна використовувати потенціал фінансових сервісів.

Інформативно розвинений споживач є однією з важливих передумов для розвитку фінансової інклюзії в нашій країні. Приймаючи більш виважені фінансові рішення та підтримуючи ефективність фінансової системи, такі громадяни створюють запит на високоякісні фінансові послуги. Зазначимо, що важливим для розвитку фінансової інклюзії та захисту споживачів є середовище, яке б сприяло конкуренції, інноваціям і застосуванню інформаційних технологій, реагувало на ризики й давало можливість споживачам фінансових послуг свідомо робити свій вибір.

Нові технології та інновації вже довели свою ефективність як катализатора фінансової інклюзії у світі, але створити універсальне рішення дуже складно та й неможливо. Потрібно знайти рівновагу між розв'язанням локальних проблем, сприянням інноваціям, управлінням ризиками та захистом споживачів. А це вимагає глибокої співпраці широкого кола стейкхолдерів – уряду, бізнесу, банків і фінтех-компаній. Світовим досвідом підтверджено, що фінансова інклюзія неможлива без партнерства держави та бізнесу.

Роль фінансових технологій у підвищенні рівня фінансової інклюзії велика та важлива, вони роблять фінансові інструменти доступнішими, зручнішими, зрозумілішими. Успішні кейси, коли фінансові технології грають важливу роль у фінансовій інклюзивності, є по всьому світу.

Фінансові технології з часом будуть ще більше пов'язані із розвитком інтернет-технологій та соціальних мереж. Але сьогодні навіть відсутнє визначення цього терміну, яке би вказувало на застосування технологій (Tech) для фінансової діяльності (Fin).

Фінансові технології за своєю природою є постійно еволюціонуючим феноменом, який не вписується в ідеальний шаблон і протистоїть

будь-яким стереотипним визначенням. Фінансові технології відображають еволюцію і прогрес методологій, за допомогою яких створюються і пропонуються фінансові послуги населенню. Сфера фінансових послуг виявилася благодатним ґрунтом для новітніх технологій. Дійсно, існує мало послуг, які не еволюціонували технологічно. Навіть ті з них, в яких інтелектуальна діяльність людини і її особистий контакт традиційно вважалися необхідними, зазнали дуже значних змін.

Щоб національна стратегія справді запрацювала, надзвичайно важливо враховувати глобальні тенденції, а також спиратися на позитивний досвід міжнародних структур, залучених до досліджень та впровадження програм з фінансової інклюзії.

Для досягнення фінансової інклюзії потрібен продуманий і узгоджений підхід до виявлення проблем і можливостей, використання зв'язків у фінансових і нефінансових сферах, а також узгодження дій широкого кола стейкхолдерів. Фінансове «включення» можливе за умови, якщо всі державні органи матимуть відповідний підхід до регулювання фінансової сфери, який би дав фінансовим установам більше свободи впроваджувати інновації та орієнтуватися на сегменти громадян із недостатнім рівнем фінансового обслуговування.

Сьогодні державі та бізнесу недостатньо просто створити технічні умови для користування фінансовими продуктами та послугами, забезпечити доступ громадян до фінансової системи. Важливо вивчати реальні потреби споживача (сторону попиту) та фокусувати зусилля на їхньому задоволенні. Користування прогресивними фінансовими технологіями має увійти у щоденну потребу. Щоб почати користуватися фінансовими продуктами, споживач повинен не тільки розуміти практичну користь, але і відчувати задоволення від користування ними.

Довіра є основою фінансового сектору. Тому, якісні комунікації важливі: без них не побудувати довіру. Потрібно надавати доступні роз'яснення та приймати зрозумілі споживачу норми.

З метою подальшого удосконалення діяльності щодо утвердження та забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні, відповідно до Конституції України була затверджена Національна стратегія у сфері прав людини [1]. Затвердження Національної стратегії у сфері прав людини зумовлено необхідністю вдосконалення діяльності держави щодо утвердження та забезпечення прав і свобод людини, створення дієвих механізмів їх реалізації та захисту, розв'язання системних проблем у зазначеній сфері. Одним із принципів, на яких базується дана стратегія, є принцип інклюзивності.

Стосовно фінансової інклюзивності, то вважаємо, що для її підвищення необхідно, по-перше, скласти національну стратегію по досягненню фінансової інклюзивності; по-друге, модернізувати платіжні системи та забезпечити доступ населення до фінансових послуг; по-третє, потрібно підвищувати фінансову грамотність населення, а також використовувати технології для забезпечення фінансової доступності.

Список використаної літератури:

1. Національна стратегія у сфері прав людини. Указ Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021. Режим доступу – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/119/2021>.

Ключові слова: фінанси, фінансова система, фінансова інклюдія, фінансова грамотність, фінансові технології.

Ключевые слова: финансы, финансовая система, финансовая инклюзия, финансовая грамотность, финансовые технологии.

Key words: finance, financial system, financial inclusion, financial literacy, financial technologies.

КОТКОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР СТАНІСЛАВОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри соціально-політичних та економічних дисциплін
Криворізького факультету, доктор економічних наук, доцент*

БОГАТИРЬОВА МАРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
викладач Криворізького фахового юридичного коледжу*

СУДОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Одним із актуальних питань протягом всього існування людства залишається питання прав людини, можливість їх реалізації та захисту. Утвердження, забезпечення, реалізація прав людини є важливим показником, що вказує на демократичність та соціальність держави, а також на те, що така держава є правовою [1].

Проблема функціонування судової системи, здійснення правосуддя та роль інших органів державної влади в процесі захисту прав людини і громадянина нині у центрі уваги науковців та законодавців. Питання захисту прав людини, механізмів їх реалізації, забезпечення та судового захисту стали предметом наукових досліджень М. Аракеляна, С. Ківалова, О. Констанція, В. Маляренка, І. Махновського, Г. Омель'яненка, Д. Притики, О. Пушкіної, Є. Регушевського, М. Савенко, Г. Чангулі та ін.

На думку М.Д. Савенко, основу механізму забезпечення прав і свобод людини і громадянина становлять правові принципи, норми (юридичні гарантії), а також умови і вимоги діяльності органів влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, громадян, які в сукупності забезпечують дотримання, реалізацію і захист прав та свобод громадян [2, с. 74].

Право громадян на судовий захист закріплено у статті 10 Загальної декларації прав людини, згідно якої воно знайшло своє відображення у ч. 1 ст. 55 Конституції України. Кожному гарантується право на